

Plan van Aanpak Asbestbrand op hoofdlijnen

Door nieuwe asbestregelgeving, inzichten en werkwijzen is een herziening nodig van het huidige Plan van Aanpak Asbestbrand. Dit plan van aanpak op hoofdlijnen geeft een overzicht van de belangrijkste aspecten en de te nemen stappen bij een asbestbrand, en is bruikbaar als eerste oriëntatie op het onderwerp, maar ook als leidraad voor het handelen bij een asbestbrand. Tot slot worden de normen voor asbest behandeld, die gelden voor de arbeidssituatie en het milieu.

Uit onderzoek van de VROM-Inspectie is gebleken dat asbestbranden geregeld voorkomen en dat veel gemeenten slecht zijn voorbereid op hun coördinerende taak bij een asbestbrand. De aanleiding van het onderzoek zijn diverse klachten van ongeruste burgers en een gebrek van communicatie door de gemeente met de burgers over de gezondheidsrisico's, vaak veroorzaakt door asbest dat is blijven liggen na de brand. Veelal ontbreken afspraken over de taakverdeling tussen de betrokken instanties en bestond onduidelijkheid over de verantwoordelijkheden van de gemeente. Het gevolg is een stroef verlopende uitvoering, waardoor onnodige risico's voor de volksgezondheid ontstaan. Uit het onderzoek blijkt ook dat gemeenten die wel beschikken over een vastgesteld gemeentelijk protocol asbestbrand zeer adequaat kunnen optreden tijdens een asbestbrand. Hierdoor komt de sanering direct op gang, wordt door goede informatie onnodige onrust onder de bevolking voorkomen en lopen gemeenten geen onnodige financiële risico's bij de sanering.

Doel van het Plan van Aanpak Asbestbrand 2006 is het optreden bij een asbestbrand te optimaliseren en harmoniseren. Door de besluitvorming rondom asbestbranden te verbeteren kan effectief, efficiënt en zonder onnodige onrust te veroorzaken bij de bevolking overal in Nederland op vergelijkbare wijze worden opgetreden. Het is een richtlijn hoe te handelen en biedt een uitgebreide beschrijving van het stappenplan en achtergrondinformatie over normstelling en verantwoordelijkheden. Het is noodzakelijk om op regionaal en/of gemeentelijk niveau detailafspraken over aanpak en taakverdeling met alle betrokkenen. Dit zijn bijvoorbeeld brandweer (regionaal en gemeentelijk), politie, gemeente, waterschap, Rijkswaterstaat, provincie, VROM-Inspectie, GGD en Arbeidsinspectie, alsmede private partijen als verzekeringsmaatschappijen, de stichting Salvage, asbestdeskundigen en asbestsaneerders. Met het maken van deze afspraken moet niet worden gewacht tot een asbestbrand uitbreekt.

Het plan van aanpak richt zich vooral op branden waarbij asbesthoudend materiaal of asbestvezels zich verspreiden naar gebieden waar mensen wonen, werken of recreëren. Acties en maatregelen worden beschreven in de verschillende fasen van een brand: het bestrijden van de asbestbrand, het opruimen van de asbestresten en de nazorg. Daarbij wordt aandacht geschonken aan de communicatie met de burgers en aan de juridische aspecten.

Asbest en de gezondheidsrisico's

Asbest is een verzamelnaam voor verschillende in de natuur gewonnen mineralen met relatief lange en dunne vezels. Deze vezels zijn zeer slijtvast en hebben goede brandwerende en isolerende eigenschappen. In het verleden is asbest onder andere toegepast in dakplaten en gevelplaten (asbestcementplaten) of als isolatiemateriaal (spuitasbest).

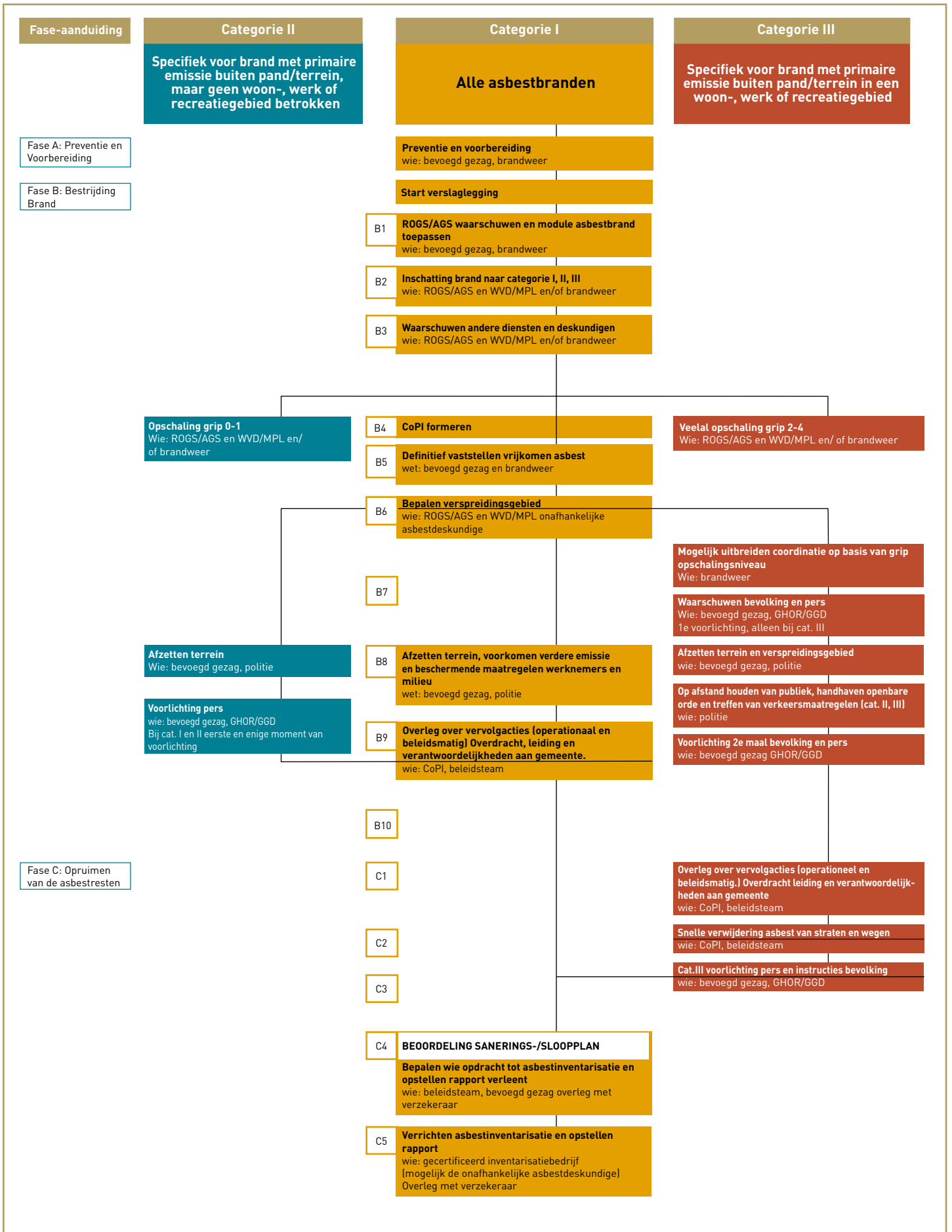
Door het inademen van losse asbestvezels ontstaat een groter risico op ontstekingsprocessen in de longen en op longkanker. Een specifieke vorm hiervan is het mesothelioom, een kanker van de longvliezen. Niet alle soorten asbestvezels geven evenveel risico, daarom worden ze omgerekend naar vezeleenheden ofwel vezelequivalenten.

Het overheidsbeleid is erop gericht gezondheidsrisico's als gevolg van het inademen van deze asbestvezels zo veel mogelijk te voorkomen. Om deze reden zijn er allerlei regels ter bescherming van mensen in hun arbeidssituatie en leefomgeving.

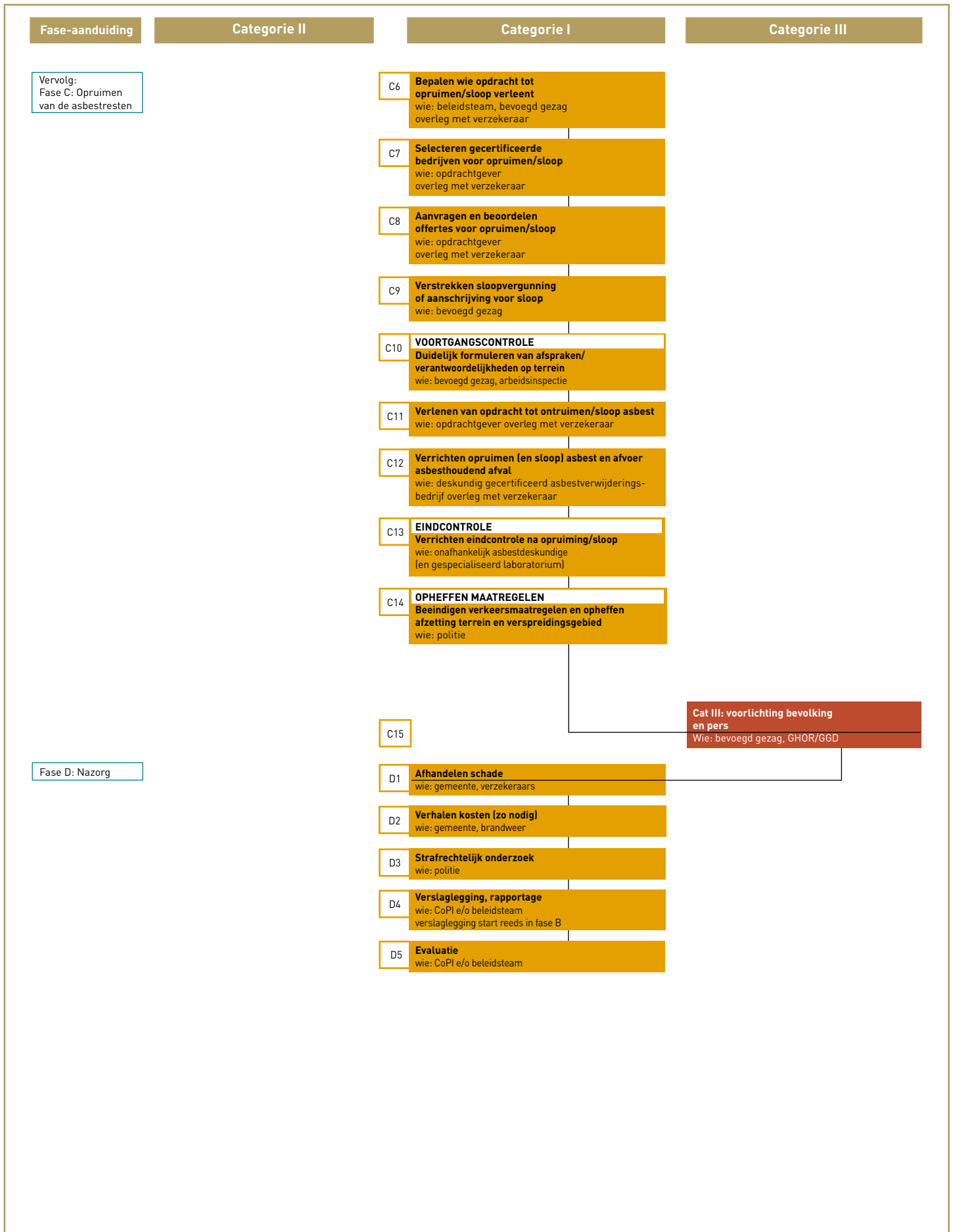
Asbestbrand

Bij asbestbranden is bijzondere deskundigheid vereist. Er bestaat specifieke wetgeving ten aanzien van asbest; vaak zijn hoge kosten gemoeid met de extra maatregelen en acties. Naast gebruikelijke hulpverleners als brandweer, politie en geneeskundigen zijn asbestdeskundigen en gecertificeerde instellingen bij het bestrijden en opruimen betrokken. De gezondheidsrisico's en de veelal hoge kosten leggen een grote verantwoordelijkheid bij lokale en regionale bestuurders.

Figuur 1: Stappenplan bij asbestbrand

Vervolg figuur 1: Stappenplan bij asbestbrand

Vanwege bovengenoemde gezondheidsrisico's spreekt het vanzelf dat bij een asbestbrand specifieke maatregelen vereist zijn. Het gaat om maatregelen voor professionals die bij een brand betrokken zijn, maar het gaat ook om burgers die er bij betrokken raken.

Professionals

Bij een asbestbrand mogen de meeste werkzaamheden slechts uitgevoerd worden door gekwalificeerde personen en gecertificeerde bedrijven. In het plan van aanpak is aangegeven dat er altijd een onafhankelijke asbestdeskundige moet worden ingeschakeld om de verantwoordelijke personen te adviseren. Vooral bij grotere asbestbranden zijn vaak verschillende organisaties en diensten betrokken, ieder met eigen taken en verantwoordelijkheden. Het betreft de brandweer (o.a. de adviseur gevaarlijke stoffen en/of de regionaal officier gevaarlijke stoffen), politie en geneeskundigen (o.a. geneeskundig adviseur gevaarlijke stoffen), maar ook milieudiensten en personen die beleidsmatig verantwoordelijk zijn bij gemeenten, waterschappen en provincie. Het gaat ook om de nodige deskundigen zoals een onafhankelijke asbestdeskundige, gespecialiseerde onderzoeksbedrijven en laboratoria, deskundige asbestverwijderaars en verzekerings-experts. Verder zijn de nodige toezichthouders betrokken bij een asbestbrand zoals de VROM-Inspectie, Arbeidsinspectie, Rijkswaterstaat en experts op het terrein van milieuongevallen. Ten slotte mogen de eigenaren, huurders, exploitanten en beheerders van het betreffende bouwwerk niet vergeten worden.

Burgers

Burgers hebben recht op informatie en voorlichting. Zij dienen gewaarschuwd te worden wanneer hun gezondheid bedreigd wordt. Het plan van aanpak hanteert als uitgangspunt dat burgers ten minste worden geïnformeerd wanneer het een brand betreft van relevante omvang. Dit is het geval wanneer asbest zich verspreidt in de vorm van brokken asbestcement, flinters of losse vezels tot in gebieden waar mensen wonen, werken of recreëren. Naast het verstrekken van informatie moeten burgers ook gewaarschuwd worden om onnodige blootstelling aan asbestvezels en daarmee samenhangende risico's zo veel mogelijk te voorkomen. Hiertoe worden in het plan van aanpak adviezen gegeven.

Stappenplan bij asbestbranden

Voor het handelen en optreden bij een asbestbrand geldt een stappenplan. Deze stappen staan in het schema in figuur 1. Het schema volgt de fasen uit de rampenbestrijding. Voor de fasen

Bestrijding brand (fase B) en Opruimen van de asbestresten (fase C) zijn de vereiste acties en de eerstverantwoordelijken voor de uitvoering benoemd. In de toelichting bij de figuur staat beschreven waar het om draait. Veel acties moeten tegelijkertijd plaatsvinden (vooral in de fase van de bestrijding van de brand). Soms is het ook mogelijk dat een actie met een hoger nummer eerder moet plaatsvinden dan een actie met een lager nummer. In deze samenvatting wordt niet nader ingegaan op Fase A (Preventie en voorbereiding) en Fase D (Nazorg).

Toelichting bij het stappenplan zoals weergegeven in figuur 1.

Fase B: Bestrijding brand

B1 ROGS/AGS waarschuwen en module asbestbrand toepassen

De brandweer activeert de Asbestprocedure zodra het vermoeden bestaat dat asbest aanwezig is. Schakel de regionaal officier gevaarlijke stoffen (ROGS) c.q. adviseur gevaarlijke stoffen (AGS) in en/of de meetplanleider (MPL) of deskundige van de Waarschuwings- en Verkenningdienst (WVD-deskundige).

Voorkom bij aanwezigheid van knappende asbestcementplaten verspreiding via de lucht door het aanleggen van waterschermen op 5 tot 10 meter benedenwinds.

Neem zo nodig maatregelen ter voorkoming van verontreiniging van de bodem en het oppervlaktewater.

B2 Inschatting brand naar categorie I, II of III

Deel op basis van een eerste grove inschatting de omvang van het verspreidingsgebied (visuele waarneming brandweer) in naar categorie:

- Categorie I: een brand zonder primaire emissie van asbest buiten het pand/terrein;
- Categorie II: een brand met primaire emissie van asbest buiten het pand/terrein, maar geen woon-, werk- of recreatiegebied betrokken;
- Categorie III: een brand met primaire emissie van asbest buiten het pand/terrein in een woon-, werk- of recreatiegebied (terrein met huizen, kantoren, enz.).

Bepaal op basis hiervan de schaalgrootte van de inzet. Later in het proces volgt een nauwkeuriger bepaling van het verspreidingsgebied.

B3 Waarschuwen andere diensten en deskundigen

Waarschuw afhankelijk van de categorie van de brand overige instanties en diensten. Diensten en instanties die altijd worden ingeschakeld zijn:

- gemeente (diverse diensten zoals Bouw- en Woningtoezicht) of gemeentelijk samenwerkingsverband;
- verzekeringsexpert en/of andere vertegenwoordiger verzekeraars (via Stichting Salvage);
- eigenaren, huurders, exploitanten en beheerders.

Schakel bij branden in alle categorieën altijd een gecertificeerd inventarisatiebedrijf in. Het proces van verwijdering wordt bevorderd indien de onafhankelijk (gecertificeerde) deskundige ook deze inventarisatie kan verrichten.

B4 Commando Plaats Incident formeren

Formeer bij alle asbestbranden ten minste een Commando Plaats Incident (CoPI), dat beslissingen neemt over operationele zaken. Hierin zijn in ieder geval brandweer, politie en geneeskundigen vertegenwoordigd.

Gezien het belang van de beslissingen in de eerste fasen van een categorie III-brand is het raadzaam om zo spoedig mogelijk de onafhankelijk (gecertificeerde) asbestdeskundige in te schakelen. De beleidsverantwoordelijke (burgemeester of de brandweercommandant in de functie van officier van dienst, hoofdofficier van dienst of commandant van dienst) verleent de opdracht aan de onafhankelijk deskundige. Het CoPI kan worden uitgebreid met de in stap B3 gewaarschuwde diensten.

B5 Definitief vaststellen vrijkomen asbest

Van groot belang bij de vaststelling van aanwezigheid van asbest zijn de informatie over, en visuele waarneming en analyse van aanwezige materialen. De asbestdeskundige kan – op eigen verantwoording – op basis van eigen waarneming of historische gegevens de aanwezigheid van asbest zonder analyse vaststellen. Gezien de politieke en financiële belangen wordt aanbevolen om een gespecialiseerd laboratorium onder verantwoordelijkheid van het CoPI zo spoedig mogelijk een materiaalanalyse uit te laten voeren met behulp van polarisatiemicroscopie conform NEN 5896. Wanneer niet zeker is dat inderdaad asbesthoudend materiaal is verspreid is dit zelfs noodzakelijk. Bij het vrijkomen van spuitasbest worden veegmonsters geanalyseerd met behulp van lichtmicroscopie of elektronenmicroscopie (voorkeur). Een deskundig laboratorium analyseert asbest binnen enkele uren. Luchtmetingen buiten het brandgebied zijn veelal niet zinvol.

B6 Bepalen verspreidingsgebied

Maak bij het bepalen van het verspreidingsgebied zo nodig onderscheid tussen het vrijkomen van losse, vrij inadembare asbestvezels en het vrijkomen van asbesthoudend materiaal. Stel het gebied visueel vast waar asbestcement of asbestcementflinters zijn neergekomen en bepaal eventueel ook het gebied waarin de uurgemiddelde asbestconcentratie in de lucht meer dan 10.000 vezelequivalenten per kubieke meter bedraagt. In de praktijk wordt de grens van het verspreidingsgebied bij de brand door middel van zogenaamde 'mallen' bepaald. Dit gebeurt aan de hand van het vooraf berekende verspreidingsgebied en de verificatie daarvan door middel van visuele waarneming. Kies eventueel voor actuele verspreidingsberekeningen in plaats van voor standaardmallen.

B7 Waarschuwen bevolking voor primaire emissie

Informeert de bevolking wanneer de effecten van de brand duidelijk merkbaar zijn buiten het terrein waarop de brand plaatsvindt. Waarschuw de bevolking wanneer asbesthoudend materiaal zich verspreidt naar plaatsen waar mensen verblijven. Nuanceer bij de voorlichting de nadelige gevolgen van een asbestbrand door te benadrukken dat men onnodige risico's zo veel mogelijk dient te beperken maar dat 'incidentele blootstelling vrijwel nooit leidt tot gezondheidseffecten'.

B8 Afzetten terrein, voorkomen verdere emissie en beschermende maatregelen werknemers en milieu

Zet het terrein/verspreidingsgebied af en houd publiek op afstand. De gemeente kan het terrein afzetten voor onbevoegden om verspreiding van asbest en onnodige blootstelling te voorkomen.

Bij branden in categorie I en II worden de wegen afgezet en het verkeer geregeld.

Fase C: Opruimen van de asbestresten

C1 Overleg over vervolgcacties

Na de repressiefase draagt de brandweer de verantwoordelijkheid en leiding over aan de verantwoordelijke afdeling van de gemeente (veelal Bouw- en Woningtoezicht en/of milieuzaken). De gemeente is in deze fase leidend en verantwoordelijk voor het nemen van initiatief en het treffen van maatregelen. Prioritering en noodzakelijke snelheid van handelen zijn in de opruimfase van

groot belang. Binnen enkele dagen dient asbest in een woon-/werkgebied opgeruimd te zijn. Maak van de brandhaard voor de sloop een risico-inventarisatie. Voer deze snel uit zodat duidelijk is in welk tempo de vervolgstappen genomen moeten worden. Voor de overige verontreinigde percelen is in het algemeen meer tijd voor het optimaliseren en het kosteneffectief uitvoeren van de opruimwerkzaamheden.

C2 Verwijderen asbest van straten en wegen

Bij voorkeur geeft de eigenaar/veroorzaker opdracht de omgeving te saneren en asbest te verwijderen van straten en wegen. Omwille van de snelheid kan de gemeente beslissen zelf opdracht te verlenen tot opruimen. Hierbij wordt aanbevolen een afspraak te maken over wie de kosten daarvan betaalt. De gemeente kan de opruimkosten verhalen op de eigenaar/veroorzaker.

C3 Voorlichting aan bevolking

In het Plan van Aanpak Asbestbrand 2006 zijn voorbeeldbrieven opgenomen voor het informeren van de bevolking bij categorie I/II- en categorie III-asbestbranden. Ook is er een voorbeeldbrief opgenomen om de bevolking te informeren na het afronden van de opruimwerkzaamheden.

C4 Bepalen wie opdracht verleent tot asbestinventarisatie en op te stellen rapport

In principe verleent de eigenaar/veroorzaker opdracht, hij is verantwoordelijk. Indien de eigenaar geen actie onderneemt past de gemeente bestuursdwang toe om hiervoor zorg te dragen (waarna de kosten worden verhaald).

C5 Verrichten asbestinventarisatie en opstellen rapport

Het gaat bij een asbestbrand om een incident waarvan de verontreiniging conform het Asbestverwijderingsbesluit 2005 dient te worden opgeruimd. Na verwijdering mag in elk geval ook geen zichtbaar asbest meer aanwezig zijn.

C6 Bepalen wie opdracht tot opruimen/sloop verleent

Afhankelijk van de situatie is de volgende persoon/instantie verantwoordelijk voor het verstrekken van opdracht tot opruimen (en sloop): de gemeente en/of de wegbeheerder, degene die de inrichting drijft, de drijver van de inrichting waar het asbest vandaan komt, de eigenaar van het betreffende bouwwerk, de eigenaar van het belaste perceel, de veroorzaker van de brand, de verzekeraar.

C7 Selecteren bedrijven voor opruimen/sloop

Voor de opruimwerkzaamheden moet de opdrachtgever een deskundig gecertificeerd asbestverwijderingsbedrijf inschakelen. Voor sloopwerkzaamheden is een sloopvergunning of aanschrijving tot sloop van de gemeente vereist.

C8 Aanvragen en beoordelen offertes voor opruimen/sloop

In dit stadium voert de opdrachtgever overleg met de verzekeraar en de onafhankelijk deskundige voor toezicht op de kosteneffectiviteit.

C9 Maken van afspraken over verantwoordelijkheden/bevoegdheden op het terrein

De gemeente is onder andere gemachtigd een erf of terrein af te sluiten voor onbevoegden; dit om secundaire emissie en directe blootstelling aan asbest te voorkomen.

C10 Verrichten opruimen (en sloop) asbest en afvoer asbesthoudend afval

Het bevoegd gezag neemt contact op met de Arbeidsinspectie voor het toezicht op naleving van het Arbeidsomstandighedenbesluit door alle overige betrokken overheidsdiensten, bedrijven en personen.

C11 Eindcontrole na opruimen en sloop

Deze controle vindt eveneens plaats volgens het Asbestverwijderingsbesluit 2005 conform artikel 9, eerste en tweede lid. De eindcontrole moet volgens de NEN 2990 geschieden.

Asbest en normstelling

Ten aanzien van de asbestconcentratie gelden er verschillende normen voor arbeidssituaties en het milieu (lucht, bodem en afval).

Normen voor arbeidssituaties

In arbeidssituaties hebben de normen voor de asbestconcentratie in de lucht een wettelijke status. Deze normen zijn voor het Plan van Aanpak Asbestbrand van groot belang, omdat ze van toepassing zijn op hulpverleners en diensten die bij de bestrijding van een asbestbrand betrokken zijn.

In arbeidssituaties geldt dat de blootstelling aan asbestvezels zo laag mogelijk moet zijn. Bovendien dient iedereen die in het kader van beroep of bedrijf wordt blootgesteld aan asbest, voldoende beschermd te zijn tegen inademing van asbestvezels. De wettelijke luchtconcentratienormen zijn samengevat in tabel 2.1.

Tabel 2.1: Luchtconcentratienormen in arbeidssituaties (1 vezel/cm³ is gelijk aan 1.000.000 vezels/m³)

Wettelijke luchtnorm	Alle asbestsoorten (vezels/cm ³ ; tijdsgewogen gemiddelde (TWA) van 8 uur)
Grenswaarde	0,01
Vrijgavegrens (na gecontroleerde verwijdering)	0,01, gemeten met luchtmonsters van 8 liter per minuut gedurende 120 minuten, conform NEN 2990

Bij overschrijding van de grenswaarde moeten onmiddellijk maatregelen worden genomen om de asbestconcentratie te verlagen tot beneden de grenswaarde. Nadat asbest verwijderd is, mogen pas weer activiteiten zonder ademhalings-beschermingsmiddelen plaatsvinden wanneer de asbestconcentratie is gedaald tot beneden de vrijgavegrens.

Metingen dienen plaats te vinden met behulp van een fase-contrast lichtmicroscop (LM) volgens NEN 2990.

Voor de vigerende normen voor de arbeidssituatie, de bijbehorende indeling in risicoklassen en de te nemen arbeidsbeschermende maatregelen wordt verwezen naar het Arbeidsomstandighedenbesluit 2006.

Milieunormen

Lucht

De milieunormen voor lucht zijn gebaseerd op jaargemiddelden, en daardoor niet direct toepasbaar in 'acute' situaties. Ze hebben geen wettelijke status. Toch zijn ze goed te gebruiken bij de beoordeling van risico's. Ze gelden voor de binnen- en de buitenlucht.

Tabel 2.2: Milieunormen voor asbest in de lucht¹

Vezelsoort	Vezellengte	Equivalentiefactor	MTR	VR en grenswaarde buitenlucht
Chrysotiel en serpentijn asbest	< 5 _m	0,1	100.000 vezelequivalenten per m ³ lucht (jaargemiddelde)	1.000 vezelequivalenten per m ³ lucht (jaargemiddelde)
Chrysotiel en serpentijn asbest	> 5 _m	1		
Amfibool asbest	< 5 _m	1		
Amfibool asbest	> 5 _m	10		

¹ Verklaring van begrippen in tabel 2.2:

chrysotiel : witte asbest
 amfibool asbest : blauwe en bruine asbest en overige (weinig toegepaste) asbestsoorten
 MTR : maximaal toelaatbaar risiconiveau
 VR : verwaarloosbaar risiconiveau
 vezelequivalenten : aantal vezels x equivalentiefactor

Ministerie van VROM →

staat voor ruimte, wonen, milieu en rijksgebouwen. Beleid maken, uitvoeren en handhaven.
Nederland is klein. Denk groot.

Het milieubeleid is gericht op vermindering van de risico's van blootstelling aan asbest via de lucht tot in elk geval beneden het maximaal toelaatbaar risiconiveau (MTR), en zo mogelijk tot de streefwaarde die gelijk is aan het verwaarloosbaar risiconiveau (VR), zie tabel 2.2.

De wettelijke grenswaarde voor binnenlucht (in voor mensen toegankelijke ruimtes) is vastgelegd in de regeling Bouwbesluit 2003. De norm is in deze regeling gegeven als een getalswaarde van het verschil tussen de concentratie van asbestvezels (in vezeleenheden) in de binnenlucht en de concentratie van asbestvezels in de buitenlucht uitgedrukt in vezelequivalenten per kubieke meter. Deze waarde mag niet groter dan 1000 zijn.

Bodem en oppervlakken

Verharde oppervlakken (zoals straten, trottoirs, daken en speelplaatsen) en onverharde oppervlakken (heide, grasland e.d.) waarop na een asbestbrand asbesthoudende resten aanwezig zijn, moeten gesaneerd worden. Conform het Asbestverwijderingsbesluit 2005 moet eerst een asbestinventarisatie uitgevoerd worden, daarna mag pas gesaneerd worden.

Een gecertificeerde asbestverwijderaar voert deze schoonmaakoperatie uit. Hierna volgt een eindbeoordeling aan de hand van visuele waarneming door een gespecialiseerd onderzoeksbureau conform NEN 2990. Uitgangspunt daarbij is dat indien op verharde en niet-verharde oppervlakken na verwijdering geen zichtbaar asbest meer aanwezig is, later geen bodemverontreiniging zal optreden en de luchtnormen niet worden overschreden.

Per 1 januari 2003 geldt voor oude verontreinigingen een interventiewaarde bodemsanering voor asbest van 100 mg/kg (concentratie serpentijnasbest vermeerderd met tien maal de concentratie amfiboolasbest). Tevens is een restconcentratienorm voor asbesthoudende bulkmaterialen van 100 mg/kg vastgesteld. Het lokale bevoegde gezag mag locatiespecifiek strengere saneringseisen hanteren als dat vanuit maatschappelijk oogpunt wenselijk is. Voor nieuwe gevallen van bodemverontreiniging geldt de zorgplicht wat inhoudt dat de verontreiniging opgeruimd moet worden. In ieder geval moet minimaal gesaneerd worden tot de interventiewaarde.

Voor puin- of puingranulaat geldt de norm NEN 5897. Voor bodem geldt de norm NEN 5707.

Afval

Het schoonmakende bedrijf moet na een asbestbrand het asbesthoudend afval dat verzameld is bij een opruimoperatie, conform de voorschriften afvoeren.

Bij een asbestbrand vrijgekomen asbesthoudend afval heeft, gelet op het asbestgehalte in asbesthoudende producten als asbestcement, vrijwel altijd een asbestconcentratie > 1000 mg/kg en moet als gevaarlijk afval worden beschouwd. Het is verboden om asbesthoudend afval te vermengen met ander afval, met het doel de asbestconcentratie terug te brengen tot onder de 1000 mg/kg. Ook na een asbestbrand moet asbesthoudend afval zo veel mogelijk selectief worden verwijderd om de hoeveelheid te storten asbesthoudend afval en daarmee de kosten te beperken.

Asbesthoudend afval dat op basis van de Europese afvalstoffenlijst (Eural) wordt aangemerkt als gevaarlijk afval, mag slechts worden geaccepteerd door stortplaatsen die een vergunning hebben voor het storten van gevaarlijk afval.

Voor verdere informatie zie het uitgebreide "Plan van aanpak asbestbrand 2006".

www.vrom.n/publicaties.

